

SEMANATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director: I. NEDELCU

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Sub-revizoratul școlar de Caliacra—Bazargic

MARIA TA,

Ai trecut în ziua de 29
stombrie a. c. prin jude-
nostru.
Tânăr și plin de viață, în-
chipezi visurile noastre
tuturor.
Foști ostași, ai fericitului
ostriu părinte, ce în fruntea
știlor lor elevi au contri-
bit într-o măsură apreciabi-
la înscrierea nemuritoru-
„Pe aicea nu se trece”,
vățăorii acestui județ, tri-
și să lupte pe ogorul în-
lenit de patimi, să facă u-
tatea sufletească prin școa-
neamului și să fie streajă
eadormită în acest colț al
ării, simt că se sufocă de
mizerie.
Toți rămân surzi la sufe-
ințele lor.
Jidovii au restignit pe
Mântuitorul și totuși, când
tra pe cruce, strigând „Mi-e
ete” I s'a întins un burete.
Noi ce ne zbatem pe cru-
cea lipsurilor de tot felul,
nu suntem auziți de nimeni.
Irozii timpurilor noastre
și astupă urechile spre a nu
ne auzi și-și închid ochii să
nu vadă necazurile noastre.
Ne-ați rămas singurul că-
ruia să ne mai jeluim:
Știm, ne dăm seama de
lipsurile din țară. Nu cerem
mai mult.... și de-i vorba
de sacrificii pentru țară, să
le facem cu toții.

Nu dela opincă pân'aproa-
pe de vlădică..... Nu..... ci
dela Vlădică pân'la opincă.
Salariul nostru de mizerie,
ni se dă, Majestate, așa de
neregulat că ni se pare că
e o măsură de a ne inge-
nunchia, pe noi cei de aici
în fața celor de alt neam,
în mijlocul cărora trăim, că-
re ne-a refuzat, ne refuză și
ne va refuza oricând, orice
ajutor.
Iată ce face pe dascălii ro-
mânismului să strige și să
Vă roaga ca pe Dumnezeu:
„Fiți, Majestate, samari-
neanul milostiv și ridicați-ne
din șanțul desnădejdei.
Alinați-ne durerile morale
și materiale ce îndurăm.
Fiți ingerul care să se co-
boare în Witezda suferințe-
lor noastre în ciuda Preoți-
lor și Leviților materialismu-
lui sec și egoist și apoi vă-
zându-ne vindecați, trimite-
Ți-ne, Majestate, la luptă și
vom lupta și aici și ori unde
ne veți trimite, cuprinși de
aceleși simțăminte ca și cei
ce luptând la Jiu, Olt, Dra-
goslave, Oituz ori Mărășești,
făcând ultimul sacrificiu pen-
tru Tron și țară, și-au dat
viața.
Să trăiți Majestate.
Preot B. Zăinescu
învățător
Președ. Asoc. inv. din Caliacra

Un glas de alarmă

D-I Nisipeanu, profesor
de pedagogie, la Con-
gresul Învățătorilor din
București, a spus: „Altă
dată, când auzean că e
vr'un congres învățăto-
resc, căutam să țin vre'o
conferință în privința
specialității dascălului;
dar azi, când învățătorul
e gol și flămând, cum o
să'i mai amintească lui
de ascultat conferință”.
Așa-i domnilor! Învăță-
mântul primar e baza
națională a statului nos-
tru și tocmai guvernării
prin felul de a trata în-
vățătorul, sufletul școlii,
înăbușă și destramă în-
vățământul școlii româ-
nești.
La nevoie știu numai
să încante cu cuvinte:
„voi sunteți lumina sa-
telor, voi sunteți sarea
pământului”.
Cum suntem lumină și
sare a pământului, când
copiii ne plâng de foame
când femeea ne e bolna-
vă și când noi umblăm
aproape desculți și goi.
In felul acesta, Domni-
lor guvernanți, cum o să
le însuflească altora lumi-
nă, când gândul ne e îm-
părțit în toate părțile: la
brutar, măcelar, și negu-
stor, cari nu ne dă pace,
findcă n'avem de unde
plăti. Lefurile le primim
la două trei luni; căci
mult, puțin, dar dacă am
primi la timp, ar fi ceva.
Mi-aduc aminte din lu-
na August c. când am
fost pentru interveție ca
să se plătească lefurile

învățătorilor pe luna lu-
nie, că erau în acea zi
funcționari, cari primeau
pe August și noi nu pu-
team lua pe Iunie.
Dece această nedrep-
tate pentru noi? Astfel
se tratează învățătorul
român, în statul aceasta
blagoslovit, de Dumne-
zeu pe pământ.
Sunt nedreptăți cari se
fac față de noi ce ne îm-
pietresc sufletul. Dar cu
toate acestea tot lucrăm
și încă suntem la datorie.
Noi, flămânzi și goi,
suntem puși să consoli-
dăm statul nostru spre a
putea face față trecutului
mărinimos al înaintașilor
noștri.
Noi eram în legea armo-
nizării, dar nu ne dă du-
pă lege, numai pe simp-
lul motiv că eram mulți.
Azi încă una și mai
boacănă, ni se ia încă
15% din salariu și ne trece
pe seama comunelor și a
județelor ca să putem
primi salariul la calen-
dreele grecești.
Dece toate acestea, Dom-
nilor guvernanți, asup-
ra învățătorimii?
Nu vi se pare, că iz-
bind în ei, izbiți și înăbu-
șiți școala primară?...
Dați-i învățătorului sa-
lariul la vreme, ca să nu
părăsească școala mer-
gând și căciulindu-se du-
pă împrumut, ca să poată
trăi. Dați-i autoritate și
prestigiu dascălului pri-
mar, pentru'ca să aveți
școala românească la
înălțime zilei de azi.

SA SUNE buciumul

Copleșiți de lupta vieții,
neglijați și desconsiderați de
mulți, mai facem ca ultimă
svârcolire, — a omului ce-și
dă sfârșitul, — apelul nostru
calduros, către presa cinstită
și democrată a unui neam,
cum și către toți oamenii de
bine din această țară, să ne
salveze, de ne mai pot salva.
Învățătorii neamului, ce-au
contribuit cu ultima lor ener-
gie pentru prosperarea cultu-
rii și educației în tot cuprin-
sul țării, sunt amenințați în
chiar modestele lor salarii,
primite și acestea cu întâr-
ziere de 4 și 5 luni, să nu
le mai facă cinstea statul să
le plătească direct din viste-
ria sa, ci să fie dați la co-
mune, celor ce nu mai pot
plăti.
S'ar pretexta că se încear-
că unele economii, micșorân-
du-se dările contribuabilor,
dar obligațiile noi ce li s'ar
impune, să-și plătească și
învățătorii, de unde mai pot
scoate banii, din punga lor
săracă? Cu ce dar se creia-
ză o ușurare cetățeanului?
Noi cei cari trăim viața
satelor, cunoaștem perfect ce
ne așteaptă. Cunoaștem mi-
zeria în care se zbate țara-
nul, nevoile și necazurile ce
l'au copleșit și cum mai pu-
tem noi cuteza, să-i luăm un
nou impozit, ce nu-l mai poa-
te plăti?
Noi, cei cari am contri-
buit la întregirea acestui
neam, ne-am făcut cu priso-
sinta datoria.
Printre cei opt sute de mil
de jertfiți, ce-au udat cu sân-
gele lor glia strămoșească,
s'au găsit foarte mulți, din
cei cari sunt desconsiderați
astăzi. Suntem sortiți dar
petrii.
Copiii noștri și-or rupe de
pe ei hainele și desperați de
foame, ne-or cere pâine. Nu
le'om putea o da. Nu le mai
putem da nici o cultură și
sunt sortiți să nu ajungă ni-
ci la modestele noastre si-
tuații.
Versurile poetului: „La noi
sunt cântece și flori și la-

Să ne unim!

„Să strângem rândurile”, a
fost strigătul fraților Buzoeni,
de dincolo de Dunăre, și a-
cest strigăt spre a ne solida-
riza în corp, are o însemnă-
tate, care trebuie să ne pă-
trundă adâncul sufletului.
Starea actuală nu trebuie
să ne mai găsească împră-
șițați și astăzi, mai mult ca
ori când, trebuie să ne gân-
dim în mod serios, ca numai
apropiindu-ne sufletește unii
de alții, putem înfrunta cu mai
multă ușurință neajunsurile ce
le întâmpinăm.
Numai unindu-ne în corp,
vom mai putea înfrunta toa-

te piedicile în viitor, căci
trebuie să știți, iubiți colegi,
că pe noi dascălii, ne'asteap-
tă clipe și mai grele decât
cele de astăzi. Noi suntem
cei chemați să ne jertjim în-
aintea tuturor, numai și nu-
mai ca viitorul patriei noas-
tre să fie cât mai strălucit.
Și ne vom jertfi, căci așa
e scris în cartea de aur a
neamului nostru, ca noi des-
calii, să fim în primele rân-
duri, când interesele superi-
oare ale țării cere jertfa fil-
lor săi.
Suntem cei mai necesari
țării, pentru a-i scoate filii din

întuneric, dar suntem și cei
mai nesocotiți în drepturile
noastre: salariu stribit prin ne-
respectarea prevederilor legii
din 1927, cota de sacrificiu
la renumerația ce ne-a mai
rămas și tot nu e de ajuns;
s'au gândit că ar fi mai bine
să scape de noi și să ne tri-
meată la comună.
Înțelegem toate surprizele
de viitor, căci necazurile ne-a
învățat să fim proroci și de-

ci prevedem se ce va întâm-
pla când vom aștepta la u-
șile primăriilor să ni se achi-
te lea. Vom întâmplina di-
ficultăți din partea primaru-
lui, care deabia poate semna.
— Nouă dascălilor, flacă-
ra vie care arde în mijlocul
satului, cum ne va veni oa-
re?... Nimic mai dureros și
credem să se vor lua măsuri
ca umilele noastre salarii
(continuare în pag. 2-a)

crâmi multe, multe". se pare că-și trăiesc adevărul mai mult cu viața noastră.

Pe mândrele plaiuri ardene și culmea Carpaților, a răsănat în trecut buciul suferințelor. În cântecul de buciul, s'au vestit noile necazurile ce coplesau pe alte vremi, viața românească.

Iar azi, când noi necazuri se adaugă la viața noastră de martiri, ce-și trăiesc ultimul vis al idealismului, descurajați strigăm: „Să sunte buciul!”

Ahil Constantinescu

(urmăre din pag. 1-a) să fie achitate ca până în prezent, de către Administrația financiară.

Comuna să fie obligată a vărsa cota la administrație, căci numai în felul acesta mai putem spera, că nu ni se vor mai face șicane la încasarea lor.

Toate nedreptățile ce ni se face sunt strigătoare la cer, lovesc în însăși existența noastră modestă, dar nu trebuie să ne lasăm învinși. S'artăm că patriotismul ne stăpânește pe deplin, că năzuința noastră spre a vedea țara scumpă cât mai fericită, nu cunoaște obstacole, de-ar

fi chiar să ne riseăm viața noastră pentru aceasta, dar să fim treji la datorie.

Numai solidarizându-ne în corp, cred că am putea rezista temperiilor vremii, căci iubii colegi, în congresul care s'a ținut mi se pare că n'am fost atât de constanți în cece s'a vorbit și hotărât de mai'nainte și prin asta am putea spune, că jumătate din salariile noastre, care au trecut la comună, sunt ca și pierdute dacă nu vom interveni în mod solidor la vreme.

Deaceea zic, să ne unim într'o mai strânsă legătură sufletească.

PONY

INPORTANT Literaturii Școlare

Dacă desgropăm trecutul acestui neam și readucem în memorie triste zile pe care le-a trăit, vom desprinde că existența și izbânda lui de mai târziu se datoresc unei stări de spirit ce a fost înfașată prin literatură.

Răbdând mucenicia de clasă, de sânge și de lege, poporul românesc s'a închis în cetatea aspirațiilor de mai bine; retras la vatră sau în codru și a muiat desna-dejdea în jale, cântând Doina, doiniță. Dragostea de glia strămoșească l'a făcut să rabde în umbră atâtea umiliri, să aștepte zilele cu soarele libertății și să vadă oglindindu-se în apele Tisei și ale Nistrului, vitejia și coiful oșteanului român. Iar atunci când i s'a cerut jertfe, a știut cu prisosință să le dea. Dela vovezii ce cu plugul și cu spada au întins moșia noastră dela munte până la mare și la Dunărea albastră și până la soldatul care a spus că: „Pe aicea nu se trece”, toți au fost pătrunși de un crez, care de altfel era crezul neamului întreg. Și aceste virtuți, acest crez, își avea izvorul tot în literatură—

Pe calea scrisului s'a transmis dela generație la generație pildă de curaj și vitejie; prin scrieri ni s'a făcut cunoscută dragostea de patrimoniu și tot din scrieri am învățat să apărăm, fie cu lacrimi fie cu sânge, tot ce este al nostru.

Poetul Octavian Goga, a spus undeva că, literatura este acel fluid miraculos, din care se adapă forțele creatoare ale neamului, iar d. Profesor Iorga: că, „unitatea noastră națională nu e un succes diplomatic, o cucerire a forței, isprava unei cugetări individuale ori a unei acțiuni de grup, ci rezultatul firesc al unei stări de spirit permanent înfașată prin literatură și că literatura a fost un mijloc de expresie și de luptă pentru ideile capitale ale acestui neam.....”

Nu numai pe tărâmul național, ci și pe cel didactic, literatura aduce servicii—cred—netăgăduite. Școala cerându-ne a exersita prin activitate externă și internă toate puterile fizice și psihice ale școlărilor, o activitate din punct de vedere sufletesc—mai ales—nu găsec nimerit, decât a da copiilor literatură. Ea se raportează mai mult inimii și prin ea facem cultura de sentimente frumoase, pregătind astfel școlărilor o

viață mai senină, luminată de razele unui idealism absent la generația noastră.

Literatura face educație, curiozității, a spiritului de observare, a simțului de ginației, a memoriei și ei, iar mai presus de cel mai sigur mijloc de cație națională. Data gradului de dezvoltare similară al școlărilor, ște cercul de cunoștințe îmbogățește vocabularul cuvinte frumoase. Cu rul ei insuflăm școlărilor gostea de frumusețile de frumusețile pământului făcându-i să iubească stă țară, în care ei cum spune proetul — g pământ și apă.

Tot literatura ajută la marea sentimentelor și de aicea a caracter sentimente de iubire de mă, de aproapele, de ad și frumos, precum și de pect față de oamenii pentru o cauză înaltă.....

Cine a citit mama lui buc și nu a luat o înv tură dela acela din al suflet a izbucnit odată a nte sombre de baladă. „La arme” a lui Iosef și a tresărit la gândul morții într'un banal hotel din tală, pe sub fereastra care treceau acei d'un sânge d'o lege, mergând să rească ce'aveau de cucerit și cine nu a fost coplesit duioșie până la lacrimi, tind: Puiul, Moartea lui stor sau Nicușor, ale Brătescu Voinești, pagini care a plâns și va plânge că copilăria noastră ?

Nu pot încheea, modes le și puținele mele rând fără a nu spune: mai mult literatură pentru școlari, pe tru-că numai așa cimentar sufletelor va fi mai sigur pentru-că numai așa, după goana anilor tâmpetele carute, vor simți razele mângării și numai așa vom putea repeta cu poetul duioșul refren: și noi am fost în Area dia.

R. Sandu

Ne-a spus

„Motto” Miniștrii cruzii! Mai bine v'ați fi hotărât să suprimați Atâtea mil de sinicuri Nu pâinea la atâtea gurii

I. L. Caragiale

Desigur, și noi ca mai mici, l'am ascultat, ba ceva mai mult, l'am ovaționat. Așa-i firea românului, să respecte pe cei bătrâni și mai

IN URMA CONGRESULUI

Să vă scriu ceva impresii dela congres? Bine.... fie.

S'au adus în discuție de cei veniți din toate colțurile țării, Examene, Cooperative, etc..., dar masa mare a dascălimii dorea cu totul altceva.

Dorea să știe ce-i cu mizerabilul nostru salariu. Iată ce-i preocupa, iată ce le rodea sufletul.

Doreau să știe cât va mai dura calvarul....

Un moment de liniște.

Se anunță participarea D-lui Prim Ministru al Instr. la ora 3.

La ora 3? Toată lumea dornică să vadă, să audă cuvântul cel mare.

Nu la 3 ci la 6.- La 6....

Un sssss, și prin mijlocul sălii pășeste rar și apăsător cel mai mare om al școlii românești, Ministrul Instrucțiunii, cărturarul neamului.

Președintele nostru Toni îi spune cuvântul de bun sosît, îl asigură de credința mucenicilor neamului dar când se termină adaogă: „Să se știe însă că nu vor dezarma până la primirea drepturilor lor”.

Aplauze.

Maestrul ia cuvântul: „Nu veți primi nici o para mai puțin decât acum, 1/2 dela Stat, 1/2 dela comună ori județ. Nu veți mai fi silii să alergați la capitala județului; îi veți primi prin mandat poștal....”

Ce pompe primăriei cu apă fiartă? Focul Sodomei și Gomorei a căzut pe capetele și sufletele congresiștilor.

Să ajungi tu dascăl să te rogi de primar să-ți dea lea-fă....

Să-ți dea Bai Ganciu lea-fă?....

Să ai să ieși, dascăle....

Ș'atunci mai vrei să cunoașteți impresia mea dela congres.

O, ce fericit aș fi fost, să nu mă fi dus. Rămâneam să urmăresc necazurile prin pana lui Șeicaru ori a lui Lungulescu și aș fi căutat să mă mint pe mine spunându-mi: „Exagerează,.... nu se poate... să vedem.”

Și cu toate acestea tot am o mulțumire:

Am văzut pe dascălul român, din ce parte vrei, foarte bun cu cel din partea țării opusă lui.

Am văzut că necazurile și neajunsurile vieții ne-a strâns pe cei 40.000 de dascăli într'un mănunchiu așa de puternic că nici o uneltire nu-l va putea desface.

Aceasta-i cea mai puternică și cea mai frumoasă impresie ce mi-a lăsat congresul dela 25 și 26 Octombrie, și sub influența ei, fac următoarea rugămintă colegilor din Caliacra.

Ori unde vă găsiți, orice crez aveți în afară de pereții școlii uniți-vă în cuget și'n simțiri.

Alungați din suflete orice simțăminte streine de corp în aceste momente grozave pentru slujitorii școlii românești.

Fiți un singur glas și un singur suflet; Școala, școala neamului și slujitorii ei.

Lăsați pe cei ce vă cântă cântece de dragoste. Cântați cântecul nostru, cântecul înfrățirii și strigați:

Toate le facem, toate le vrem, dar ingenucherea școlii și-a slujitorilor ei nu.

Voi, cari ați pus piepturile în fața dușmanului văzut în 1916—1918, voi cei tineri veniți aci cu tot avântul tinereții, voi pe cari decepțiile de tot felul încearcă să vă adoarmă, strânjiniindu-vă nădejțile, împresurându-vă ca într'un cere de tortură, scuturați-vă de patimi, fiți apostolii învierii prin Unire și;

EU ȘI ASAN

Eu și Așanne potrivim...
—Cine e Asan?

Asan e un bătrân turc, ce-l găsești pe tărâmul mării la Balcic în fiecare vară.....

Stă și privește dus pe luciul mării.

—„Noroc, Asan Efendi”
—Noroc să dai Doamne, Domnule.

—Ce faci aici? Ce gândești?

—Ei, măi Domle....Asan stai și nu poți pricepe.

Ală vânt bate așa...și Asan arată în aer direcția vântului. Pânza barca umflă așa contra Tuzla Ecrene; bate vântul—Tuzla Ecrene, Bun.....Așa-i...dar Așan nu pricepe, ală barcă spre Tuzla cum umflă pânza la Tuzla.

Iată ce nu pricepe Asan.

Dar eu ce nu pricep?

In jurul nostru țipă toți: In țară i o criză cum nu s'a văzut. Visteria-i goală.....

Cum naiba se face dacă asta-i adevărul, că pentru unii se găsește bani cu milioanele, ca de pildă: D-lui Regard, care inspectează de 4 ori pe an „Creditul ipotecar” i se dă o leafă de 2¹/₂ milioane lei; ajutorul său 1.800.000' unui Domn Nasta, pentru ce nu știu, 2¹/₂, etc, etc, și toate achitate la timp, iar pentru bieții învățători nu s... și ceia ce bruma li se dă, li se dă cu întârziere de câte 2-3 luni..?

Ei, vedeți; asta nu pricep eu și deaceea am spus că mă potrivesc cu Asan.

ROȘU

Puneți în fața minciunii, ce nu-și poate garanta eternitatea, tăblița pe care să se vadă că stă scris:

„Uniți fiind în cuget și'n simțiri, nici p'acii nu se trece.”

Preot B. Zăinescu

ales pe cei mai cu carte în
re cărțurari.

Ne-a spus: „De-ați ști
Dvs. câte sacrificii am făcut
eu pentru școala primară, v'
ar curge lacrimi”; și ne a
mai spus:

De vă veți purta bine,
volu face totul pentru dvs.”

O fi făcut! Dacă D-l Mi-
nistru N. Iorga a spus-o, dar
noi nu am văzut nimic bun
și nici măcar ceva, care să
ne mulțumească cât de puțin,
ci atât știm și am simțit:
ne-a luat organele de con-
trol, cari erau suflet din sufle-
tele noastre și ne-a dat pe
mâini streine.

Iar acum ne a mai zdro-
bit și ultima speranță din
noi, bazați că vom avea cel
puțin o retribuție, dacă nu
oneroasă, omenească.

Oare numai înălțătorii sunt
în această țară, România
Mare, la mărirea și ridica-
rea căreia am contribuit și
noi cu picăturile de sânge
vărsate pe câmpul de onoa-
re, pentru făurirea visurilor
de veacuri, să fim terfeliiți și
și batjocoriți până la umili-
re?

Numai noi să ducem
calvarul durerilor și greută-
ților bugetului, făcut așa du-
pă placul D-lui Ministru
Argentoianu.

Dece numai salariul învâ-
țătorului să sufere trei ope-
rații și dintre cele mai du-
reroase?

Noi ne-am purtat și ne
purțăm destul de bine, în
schimb care ne este răsplata?

Să fim demni! Să nu ne
dăm bătăuți! Ci să batem
neconținut la ușa cărțuraru-
lui....., căci trebuie să ne
facă dreptate, este singurul
lucru pe care-l cerem.

Ștefan Costescu
Bazargic

Știri din Iași

Pentru apărarea interese-
lor profesorilor de toate gra-
dele, corpul didactic din Iași
a decis unele manifestații
deosebit de importante.

Așa, imediat după deschi-
derea parlamentului, delegați
corpului didactic din întreaga
țară vor ține o nouă întru-
nire la București.

Cercurile profesionale din
Iași, au fost informate că se
prepară o zi de grevă gene-
rală a profesorilor, — dacă
doleanțele formulate în recen-
tul congres, nu vor fi în-
curând realizate.

Invățătorul ca factor de armonizare în sat

Nebiruit e omul ce luptă cu credință!
El știe că pe lume nimic zadarnic nu-i;
Că dincolo de truda și jefia clipei lui
In taină vremea țese la sfânta biruință.

Al. Vlahuță (Triumful așteptării)

În opera de ridicare cultura-
lă și economică a unui neam,
școala are cel mai covârșitor
rol și este unul din instru-
mentele de acțiune sociale
cele mai puternice. Fiind
centrul de viață al organi-
smului unui popor, focarul
chemat să pregătească solda-
ții progresului de mâine,
efectele ei se simt în toate
colțurile țării și în toate stru-
turile societății și prin ea mai
mult decât prin orice alt mij-
loc, se menține și se înalță
omenirea.

Școala prezentului, este
chemată să lucreze într'un
câmp cu un orizont mult mai
vast decât altădată, îmbrăți-
șând în mod integral, întreg
domeniul cultural, moral,
economic și social.

Dar pentru ajungerea sco-
pului mai dinainte fixat, acti-
vitatea învățătorului margini-
tă numai între pereții clasei,
ar fi insuficientă și unilatera-
lă, n'ar mai corespunde mo-
mentului actual iar el nu și-
ar merita pe deplin gloria titlu-
lui de apostol al cărui dețin-
ător este.

Actuala viață socială este
atât de complexă, starea ge-
nerală a satelor, sub toate
raporturile, lasă atât de mult
de dorit, încât tot mai impe-
rioasă se arată trebuința de
îndrumare luminată a învăță-
torului.

Faptul că trăește în per-
manență în mijlocul acelora
asupra căror are să lucreze,
cunoscându-le mai adânc de-
cât oricare altul, mentalitatea,
firea și nevoile-apoi de altă
parte—gradul său de cultură
intelectuală, felul de care a
dat dovadă totdeauna toate la
un loc, îl indică cu prisosință
pentru aceasta.

Rodul acestei activități ex-
tra școlare, se desemnează
astfel ca un rol de redeștep-
tare și armonizare a tuturor
forțelor latente ale satului în
vederea unui țel suprem: pro-
pășirea lui integrală.

Când este vorba de a
lucra cu mulțime și
și pentru mulțime, nu e
suficient că cineva să vrea să
facă ceva, pentru că lucrul să
fie făcut. Greutățile întâlnite în
drum, li vor paraliza de mul-
te ori intențiunile cele mai
nobile..

Se cere dar, de a pose-
da pe lângă altele, acea perse-
verență neșovăelnică și acea
convingere neclintită în trium-
ful trudei noastre, elemente

absolut necesare întreprinde-
rilor mari.

În pornirea noastră de
redeșteptare și armonizare
suflească, trebuie să ne adre-
săm tuturor voitorilor de bi-
ne, peste considerațiuni per-
sonale și deosebiri politice.
Acțiunea noastră cheamă a-
lături de dansa, sub un sin-
gur steag, pe toți cei ce vor
să-l slujească cu credință, în
luptă pentru desrobirea din
cătusele ignoranței. Cultura n'
are partid, ea servește intere-
sele tuturor, și e singurul
mijloc prin care lumea învră-
jbită se poate împăca.

Numai pe această temelie
vom putea clădi noua eră de
mâine, era de pace și lumi-
nă a neamului nostru.

Pentru că învățătorul să fie
într'adevăr un element de
armonizare a vieții unui sat
și să poată adopta această
viață unui țel superior, e ne-
cesară dela început existența
unui cablu de comunicare
între sufletul lui și sufletele
acelora pe cari vrea să-i ri-
dice până la dansul. Odată
câștigată această cale dela
suflet la suflet, ușor se vor
lăsa convinși și vor lucra în
vederea scopului înalt pe ca-
re îl urmărim. În acest teren
pregătit, putem apoi arunca
sămânța sfaturilor noastre pri-
vitoare la tot ce interesează
spre bine viața satească.

Astfel se adresa Spiru Ha-
ret în „Chemarea” sa, către
învățătorii și preoții rurali:

„Datoria aceasta o aveți
cu deosebire voi păstori ai
turmei lui Hristos și voi în-
vățătorii ai neamului, căci fra-
ții noștri săteni, numai dela
voi pot auzi cuvântul cel
bun, numai dela voi pot pri-
mi lumina cea adevărată. În
timpul liber ieșiți din casele
voastre, mergeți în mijlocul
sătenilor și învățați-i tot ce
le este de folos, căci voi
sunteți lumina lumii și sarea
pământului, voi sunteți facla
de lumină și căldură ce tre-
buie să lumineze și să încăl-
zească sufletele pline de
amărăciune.

Aceasta este chemarea vo-
astră și mare răspundere veți
avea înaintea lui Dumnezeu
și a oamenilor, dacă nu o
veți îndeplini”

Cuvinte evanghelice, rosti-
te de cel mai destoinic mi-
nistru al instrucțiunii convins
fiind mai mult decât ori care
altul de folosul nemărginit pe

UN PROVERB

În dimineața Duminicii de
29 Martie, la 1931 de ani
după Cel care a poruncit:
„Mergeți și învățați toate nea-
murile”, răsărea de după deal
un soare roș de vesel ce se
arăta.

În fața școlii sta învăță-
torul satului, posomorât. Cu
atât mai posomorât, cu cât
se arata ziua mai frumoasă.
N'a avut noroc să ploaie, să
ningă. să fie oricum, numai
să scape de cercul cultural.

Gândurile care-l întristau
nu erau greu de ghicit vă-
zându-l cum își tot îndrepta
privirea la școală. Dar aceas-
ta, nesimțitoare la deplorabila
ei stare, nu băga seama ce
impresie produce stăpânului,
ci ca o slugă năvălita abea
se mai ținea pe picioare, par-
c'ar fi cheful la cărciuma de
peste drum și în dimineața
aceasta și-ar fi luat seama să
plece spre casă. Pereții plini
de noroi întăresc și mai mult
impresia de până aici, ba
mai mult, că n'a mers numai
prin noroiul drumului, ci a
mai cercetat și fundul șan-
țului de alături cu el. Aco-
perșul tras în față o deose-
besc de cheful ei, tovarăși
care o razimă când ies din
cârciumă. Aceia cu cușma
pe-o ureche nu arată nici o
muștrare de cuget. Pe când
școala noastră par'că e fră-
mântată de gânduri. La ce
s'o fi gândind?

La banii cheltuiți cu che-
ful, sau frumusețea timpului
i-a adus aminte anii tinereții?

Un străin de sat n'ar cre-
de că această cocioabă poa-
te să fie locuință. Și totuși
e locuită de tânărul învăță-
tor al satului, venit mai anul
trecut cu soția și doi copii,
la care în zilele de lucru se
mai adăogă cei 80 de dră-
cușori, neastâmpărați, ai sa-
tului cari saltă școala în sus
cu gălăgia lor.

Învățătorul se mai uită o-
dată la soare, apoi la școală
și merge către scândurile ce
închipesc ușa, apasă pe ver-
gea ce ține loc de clanță
și dispăre înăuntru.

Soarele rade. Desigur de
școală.

Înăuntru învățătorul nu-și
găsește loc.

...Și doar spusese el, la
cercul cultural de rândul trec-
cut, că nu are școală bună,
că-i e rușine să-l primească
în astfel de școală... dar

care acești umili soldați ai în-
vățământului îl pot aduce
statului și ridicării acestui
neam.

(va urma)

Nic. Badea
Calăcihoi

sătuii nu cred celui flămând.
Și acum trebuie să sosească
colegii dintr'un moment în
altul.

Se așează pe o bancă și-
și razimă capul pe mâini și
gândește mai departe...

Leafa n'a luat o de pe mai
multe luni. Pe datorie nu i-a
mai dat nimeni. Și azi, hai-
nele întoarse de anul trecut
s'au peticit, ghete bune nu
mai are niciunul din casă...și
pentru cerc nu poate să pre-
gătească nimic. A căutat să
se imprumute să facă, știa
că trebuie să se facă în ase-
menea ocazii, dar n'a găsit
bani nicăeri.

Și școala... numai cât n'a
plâns ca să capete bani s-o
repara măcar acum. Dar per-
ceptorul, președintele comi-
tetului, toți îi răspundeau
nepăsători: n'avem nici un
ban.

Se scoală încet ca după
boală, se duce la dulap și
caută să mai cetească con-
vocarea poate n'o fi azi șe-
diința, poate o veni leafa pâ-
nă săptămâna viitoare și...
ar repara școala cum a mai
făcut la începutul anului șco-
lar. Răsfoește, mai așează
arhiva și iată nu proces-ver-
bal. E cel dela venirea dâ-
sului.

Il cetește și și dă din cap.
Ii vine în minte timpul ace-
la. Soția când a văzut școa-
la, a stat o săptămână de
capul lui să renunțe la tran-
sferare. Dar el a convins-o
să stea că până într'un an
va face școală, cum a mai
făcut unde a fost și va gos-
podări-o cum știe el. A strâns
locuitorii în mai multe rân-
duri, le-a vorbit și aceștia
după lungi taifasuri despre
vreme, despre vite, despre
criză și alte nevoi casnice,
s'au hotărât să asculte și pe
învățător. Și atât s'au con-
vins de netrebnicia școlii
lor, încât a douazi și venira
ca să dărâme arătarea de
școală și să facă alta nouă.

Noroc că s'a rugat învăță-
torul s'o mai lase până vor
termina-o pe cea nouă.

Și au plecat oamenii pe
acasă, s'au împrăștiat după
treburile lor, numai seara se
mai întâlneau când îi mai
chema învățătorul ca să-i mai
îndemne la început școala,
după care, plecau la cărciumă
să puie la cale clădirea. Aco-
lo după certuri și bătăi gă-
siau, că ce? trebuie să-i con-
ducă cutare sau cutare? A
doua zi tot la treburile lor,
și așa a trecut vremea; iar
școala veche mulțamind în
sine bunului învățător, că a
scăpat-o de harnicii săteni să-i
facă de petrecanie, își trăește
liniștită anii și nu se mai

teme; că acum știe că nu-i mai sunt bătrânețele turburate.

După ce puse procesul-verbal la loc, caută mai departe și da peste registrul de inspecții. Deschide și răsfoind din fugă se văd calificative: local infect.. materia în urmă..., copiii rău pregătiți..., D-l învățator va stăruia..., etc.

Cât n'a stăruit! Era gras și strălucea de sănătate și tinerețe când a venit.

Iar acum, când a fost de Crăciun acasă mamă-sa a început să plângă de grijă când l-a văzut așa palid și istovit.

În sfârșit, un duruit de căruță se oprește în fața școlii. Abia are vreme să închidă dulapul și D-l Președinte al cercului intră încet cu băgare de seamă tot scoțând exclamații de neplăcere că colegul nu-și cunoaște misiunea.

Bietul învățator da să se scuze, dar un gând îl stăruie în minte: „proverbele, deși se zice că verificate din timp stau ca și niște reguli, atunci cum rămâne cu acesta:

„Corb, la corb nu și școale ochii”?

P. C.

Subrevizoratul Școlar de Caliacra (Comunicări)

Ca urmare ordinului circular Minist. No.149767 din 26 Septembrie c., cu privire la revizuirea bibliotecilor școlare, vă facem cunoscut că, numai dela școlile primare urbane se vor strânge cărțile nefolositoare elevilor și corpul didactic și trimite cu raport și inventar Casei Școlilor.

In consecință școlile rurale nu vor mai înainta pe viitor nici o carte.

* * *

Onor Ministerul a luat dispozițiunea ca, în conformitate cu art. 105 alineatul 2 din regulamentul pentru aplicarea legii învățământului primar, preoții pot preda învățământul religios elevilor de curs primar în mod gratuit, însă numai după ce Subrevizoratul școlar își va da avizul.

* * *

T A B L O U

De cercurile culturale din Județul Caliacra și satele pendinte de ele, pe 1931|1932

- 1) **Armutli** — Președinte, N. Constantinescu — Doamna Ileana.
Armutli, Azaplar, Baraclar, Cocargea, Ergii, Hasi-Keoseler, Mursalchioi, Paragic și Stâna-Cadânei.
- 2) **Arnăut-Cuius**—Andrei Șaguna — Președinte, Pr. Dumitru Popescu.
Arnăut-Cuius, Caramurat, Cadievo, Eni-Mahle, Hasâmdede, Sarâmamut, Serdiment și Titu-Maioreșcu.—
- 3) **Aiorman** — Mihail Eminescu — Președinte, Nacu Papahagi.
Aiorman, Bogdanova, Balagea, Cheoseler, Saragea, Semizali, Sahinlar, Tocci-lar și Brâncoveni.
- 4) **Bazargic** — Regele Ferdinand I.
Școlile din Bazargic.
- 5) **Balcic** -- Regina Maria—Ilie Georgescu, Președinte.
Școlile din Balcic, și Mumcil.
- 6) **Cavarna** — C. Negruzzi -- Stavre Hristu, Președinte.
Școlile din Cavarna, Mihăileni, T. Suiutciuc și Gh. Suiutciuc.
- 7) **Bazaurt-Mic**—Spiru Haret — Eugen Răducu Președ.
Bazaurtul-mic, Baz. mijloc, Baz. mare, Șahangi, Sarânebi, Covanlâc, Enigea, Vișoara, Nastradin și Fândâcli.
- 8) **Ceamurlia**—Marele Voevod Mihai I — Gr. Ionescu—Președinte.
Ceamurlia mare, mică, mijloc, Kiringi, Denicler, Carasular, Osmanfacă, Cea-cârcea și Suiutciuc.
- 9) **Echisceea** — P. Ispirescu — D-tru Terpu, Președinte.
Echisceea, Kilikadi, Omurfacă, Vladimirești și Ezârgea.
- 10) **Baeram-bunar**—Dimitrie Cantemir — Nulli Mangros, Președinte.
B. Bunar, Kesegic, Samson, Mârzac, Regepchioi, Stejarul, Conac-Culugiuc și Conac.
- 11) **Hardali** — Alexandru Odobescu—Pr. I. Președinte.
Hardali, Alexandria, Aptaat, P. Caprei, Terscondu, Ghiurgenli, Nădejdea și Cămlarul.
- 12) **Carali** — Ion Creangă — Sava Marin, Președinte.
Carali, Poriáz, Enig,—Haidar, Durasi, Sandu-Aldea, Esetli, Durbali Musubei, Ciflic, Bogdali Ceamurli și Uzlar.
- 13) **Casim** — B. P. Hașdeu—Pr. Const. Sillion, Președinte.
Casim, Ciufut-Cuius, Hasarlâc, Arman, Caraci, Pisarova, Salman, Perifacă, Cioban-Cuius, Harmanlâc, Prisăcani, Casapli, Aidâmbei și Ceair.
- 14) **Ezîbei** — E. Văcărescu — I. Alexandrescu, Președinte.
Ezîbei, Mansârova, Ali-Anife, Iurghiușler, Durgut-Calfa, Matlâmovu, Caralez, Voinești și Carasinan.
- 15) **Ghelengic** — C. A. Rosetti — Pericle Papazissu, Președinte.
Ghelengic, Cheopeler, Ilanlâc, Bașbu-Velifacă, Cabasacal și Alliciu-Mare.
- 16) **Spasova** — Gh. Lazăr — Alex. Ștefănescu, Președ.
Spasova, Predel, Viceva, Bejenari, Simionova, Sernino, Cernăuco și Rogojina.
- 17) **Preșelenți** — St. O. Iosef — Dumitru Girip, Președinte.
Preșelenți, Liliacova, Malinova, Târnofca, Ionușciular, Vasilievo, Siracova, Velicova și Cerchez.

- 18) **Duranlar** — I. C. Brăteanu — Ilie R. Vasile, Președinte.
Duranlar, Caramanlâ, Sarâmusă, Ismail Bilo, Cheramet, Calaididere, Covanlâc, Ghiore I și Ghiore II.
- 19) **Șabla** — Gh. Coșbuc—Oprea Dinu, Președinte.
Șabla, Carapcea, Satâlmăș, Ghiorman, Pădureni, Calcichioi, Stâncă, Sarâmeșe, Iazagilar, și Hagi-Dumitru.
- 20) **Gargalâc**—V. Alexandri—Ilie Mazilu, Președinte.
Gargalâc, Cheoiuluc, Iuzgubentic, Rasoviceni, Gef. Iuciorman, Irigea, Elibei și Selim-Cuius.
- 21) **Vulturești**—Regele Carol II — M. Glonțescu, Președinte.
Vulturești, Idris-Cuius, Velschioi, Cuiuchioi, Sususchioi, Carlâbeichioi, Caraiapalar, Hamzalar și Ceairlighiol.
- 22) **Ceatalar**—D. Bolintineanu — Bușu Papinian, Președinte.
Ceatalar, Tulugea, Ciucurova, Cuiugiuc, Vânători, Ecrene, Gheiciler, Teche, Alacise și Istâccilar.

Bucăți din autori de citit copiilor

Bucățile de citit ori povestit în întregime sau cu modificări--în ora copilului, recomandate de Minister, sunt următoarele:

Ion Creanga: Capra cu trei iezi; Punguța cu doi bani; Cinci pâini; Povestea leneșului; Ursul păcălit de vulpe; Acul și Barosul; Prostia omenească; Dănilă Prepeleac; Moș Ioan Roată; Harap Alb; Din amintiri.

Din Alexandru Odobescu: Jupân Rânică Vulpoiul; Tigru păcălit; Vulpea bearcă; Feciorul de împărat cel cu mare noroc la vânat; Fiul Doamnei Neaga (cu lăsări la o parte).

Din Vasile Alexandri: Gruia Sânger (de povestit în proză).

Din Petre Ispirescu: Răvășelul Spânului; Negustorul Florentin; Doamna lui Neagoe; din basmele: Gheorghie cel viteaz (verificat de St. O. Iosif în „A fost odată”) Omul de piatră; Făt-Frumos cu părul de aur; Ileana Cosânzeana; Lupul cel năzdrăvan și Făt-Frumos; Prâslea cel Voinic; Voinicul cel cu cartea în mână.

Din C. Sandu Aldea: Robul (vol. În urma plugului); Doi Călărași (vol. Pe drumul Bărăganului); din Călugărenii (Vol. Călugărenii)

Din Al. Vlahuță: De-a baba oarba; (Vol. Din durerile Lumii). În ajunul Crăciunului; (Vol. Clipe de liniște); Povestea Pupezii; (vol. Dreptatea).

Din M. Sadoveanu: Din „Vremuri de bejenie.” Povestea Dascălului (vol. La noi în vișoară); Vestitorii (vol. Povestiri din război); Povestea cu Dumitrache Cazacu (vol. Un Instigator); Din „La Mestecăneii” (vol. Neagra Șarului); Din Hultanul (Vol. Neagra Șarului); Lacrămile (vol. Bordeienii); Din Dumbrava Minunată (vol. Neagra Șarului); Din Mărțișor (Vol. Ti-aduci aminte); Cu ochii la cer (vol. File sângerate); Balta icoanei (vol. Bordeienii) Povestea privighetoarei (vol. Bordeienii); Povestea de sărbători (vol. Cântecul Amintirii); Moartea lui Ștefan Vodă (Vol. Povestiri de sărbători); din Pădurea Petrișorului (vol. Vremuri de bejenie); Intr'o Poiană (vol. Bordeienii); Tapul (vol. La noi în Vișoară); Moș Crăciun (vol. Ti-aduci aminte).

Din C. Negruzzi: Lumanărică, din Sobieschi și Români, din „Cum a învățat românește” (Vol. Proză ed. Minerva C. Românească Buc)

Din N. Gane. Aliuță, Petrea Dascălu, Ștejarul din Borzești, Andrei Florea Curcanul, Moartea lui Codreanu, Petru Rareș, Toancele. (In vol. Nuvele, Biblioteca pentru toți).

Sezătoarea Crăciunului

1. Ap. Culea -Povestiri cu Domnul Christor ed. Casa Școlilor . . . 30 Lei
2. -Colinde, cântece de stea, irozii . . . 20 „

(Va urma)

SUBIECTELE la cercurile culturale

Ministerul Instrucțiunii, în ordinul care l'a dat pentru începerea cercurilor culturale, spune cam în felul următor:

Fără a mai invoca obligațiile impuse de legi, tradiția cercurilor culturale trebuie continuată cu orice sacrificii din partea tuturor.

Pentru stimularea preocupărilor școlare și de cultură populară, corpul didactic primar, a simțit mereu nevoia să se adune măcar odată pe lună. Activitatea cercurilor culturale, va decurge după aceleași norme ca și în anii trecuți: Dimineața discuțiuni intime cu caracter profesional, iar după masă o producție care nu trebuie să fie numai a școlarilor, ci a satului întreg. Pe lângă conferință vor mai avea loc coruri de copii sau de flăcăi și fete, lecturi, o piesa de teatru, întreceri de jocuri naționale și costume, o expoziție de lucrări de mână, etc.

Chestiunile ce se vor discuta sunt următoarele:

1) Mijloace practice pentru întreținerea școlii și educația igienică a copiilor;

2) Educația gustului de citit la copii și la adulți; și cum se poate lega nevoia cărții de practica profesiei (se va face o șezăoară demonstrativă de citit și povestit cu școlarii);

3) Organizarea muncilor în comun de interes obșteșc (plantațiuni, reparațiuni, clădiri, colecțiuni, etc...)

4) Cooperativele școlare;

5) Mijloace pentru a sporii veniturile comitetului școlar;

6) Care sunt îndeletnicirile auxiliare profesiei principale ce se poate da satenilor; și prin ce mijloace se pot populariza și reînvia aceste îndeletniciri (cum vedeți organizația școlii complementare practică a satului pentru tineret și adulți);

7) Cari sunt lecțiunile din program ce se pot face afară (grădini, curte, pe câmp, etc.);

8) Lecțiile locale, pe materii de învățământ, cari se pot desvolta mai mult și cari din ele trebuie redusă potrivit localității (regionalismul, localismul, etc.);

9) Reformatorii învățământului contemporan (ideile, realizările).

Concluziunile discuțiunilor pentru fiecare chestiune, vor fi înaintate Subrevizoratelor și de acolo Revizoratelor, pen-

tru ca apoi, grupate pe chestiuni și județe, să fie înaintate Ministerului la sfârșitul anului școlar.

Comunele urbane nereședință de județ, participă la cercurile culturale. În comune urbane, capitale de județ, Revizorii școlari, vor organiza conferințe lunare cu subiecte din cele în mai strânsă legătură cu realitățile învățământului nostru.

Subiectului pentru conferințele populare sătești, vor avea un caracter regional.

Acestea sunt:

1) Bugetul săteanului;

2) Cum își va sporii săteanul veniturile (îndeletniciri de iarnă și alte îndeletniciri auxiliare profesiei dominante în localitate);

3) Satele cu grădini și livezi;

4) Refacerea pădurilor cu ajutorul satului;

5) Cauzele scăderii prețurilor la produsele agricole;

6) Pricinile crizei economice din lumea întreagă și lupta ce se dă pentru ușurarea acestei crize;

7) Pildă din binefacerile cooperative;

8) Viitorul satelor de câmpie (subiect regional);

9) Săraci în țară bogată și bogați în țară săracă (pilde);

10) Viitorul satelor de pe dealuri (subiect regional);

11) Viitorul satelor de munte (subiect regional);

12) Viitorul satelor de lângă ape (subiect regional).

— Aceste subiecte n'au un caracter obligatoriu. Ele pot fi înlocuite și cu alte subiecte mai arzătoare în localitate. Această însă numai cu aprobarea Subrevizoratului școlar.

Pentru documentare, s'au trimis și cercurilor culturale câte un mic exemplar din: Cartea Munților, Cartea Câmpului, Cartea Grădinilor, Cartea Apelor și Cartea Gospodinelor, editate de Ministerul Agriculturii.

SCRISOAREA unui coleg

Publicăm mai jos, scrisoarea unui coleg tânăr, trimisă să semene sămânțe cea bună pe ogorul culturii românești: — „Sunt numit de Onor Minister pe ziua de 1 Septem-

vrie a. c., la care dată m'am prezentat la post.

Venisem plin de entuziasm, cu visuri făurite încă depe băncile scoalei primare, și a trebuit să decepționez în așa grad că, nu știam de mai aveam vre'un rost pe lume spre a-mi continua prezența mea în acest sat. Încă dela sosirea mea aci, am întâmpinat enorme dificultăți în ceea ce privește deschiderea școlii.

Am socotit că, răbdând cu tărie toate pedicile, nu se poate ca scopul prezenței mele aici să nu fie ajuns, dar cu toate forțele, sleite în prezent, nu mai pot continua.

Dela 1 Septembrie, până în prezent sunt două luni și jumătate și salariul, umilul salariu ce trebuia să-l primesc pentru timpul servit pe Septembrie, nu mai vine. M'am prezentat personal să-l cer, dar toate speranțele mele au fost năruite complet, când mi s'a spus că, nu sunt speranțe să-l primim curând.

A cui e vina?

Măntreb nedumerit și nu pot căpăta nici un răspuns.

Oare, ce mă voi face în mijlocul acestui sat, unde nu pot găsi o bucată de pâine?

Cei ce ne-au trimis aci n'o înțelegând că trebuie să ne dea la vreme săracăciosul salariu spre a nu ne deda la alte lucruri josnice carierei noastre de apostoli?.....

Înțelegem durerea ce-i sfârtică peptul tânărului nostru coleg. Și de'ar fi singurul cuprins de această desnađejde!

INFORMAȚIUNI

— Duminică 15 Noembrie c., va avea loc adunarea Cons. general al Federației Corp. Didactic, compus din cele trei comitete centrale (universitar, secundar și primar) și toți președinții secțiilor județene.

Se vor sfătui asupra ultimei atitudini ce trebuie să ia față de cel ce creiază o situație așa de de jicitoare dascălilor de toate gradele.

* *

— Cercurile Culturale își reia activitatea întreruptă din anul trecut. În acest scop s'a trimis președinților de către Subrevizoratul școlar câte o adresă explicită. Prima ședință a fost fixată pentru ziua de 29 Noembrie c., iar restul le vor fixa președinții în de comun acord cu membrii corp. didactic.

* *

— Deși suntem în 15 Noembrie totuși n'am primit salariile pe Septembrie, cu toate

că încasări a dat Dumnezeu, s'au mai făcut, dar nu se achită de Administrația Financiară, pentru că Ministerul a dat ordin să nu facă nici o plată, ci să trimită suma la București.

Oare dreptate e aceasta?

* *

— La Comitetul școlar Județean s'a prezentat d-l Inspector verificator, Neagu, pentru verificarea gestiunilor comitetelor școlare rurale.

* *

— La 11 Noembrie a. c., s'a sărbătorit în toată țara ziua armistițiului.

* *

— Onor Ministerul Agriculturii a pus la dispoziția Ministerului de Instrucție, un număr de exemplare de cărți, cari să fie distribuite, în mod gratuit cercurilor culturale. Acestea sunt:

1) Cartea munților de Apostoli Culea; 2) Cartea Apelor; Cartea șesurilor; Cartea Gospodinelor; Cartea Grădinilor;

Cărțile vor fi distribuite de Subrevizoratul școlar, unde se găsesc depozitate.

FOLKLORUL nostru

Apel către toți domnii colegi

Nu este așa de ușor precum își închipuește cineva, a culege materialul de folclor, în mod sistematic și științific.

Primul lucru cu care avem de luptat, este neîncrederea oamenilor; țărani se tem să nu fie luați în răs de „Domnul” care-i ispitește și de aceia, de cele mai multe ori, nu dau nici un răspuns la întrebările cari li-se pun.

Noi învățătorii de la sate, fiind zilnic în contact cu țărani, și având deja câștigată încrederea lor, suntem cei mai în măsură a duce la bun sfârșit scopul ce se urmărește prin adunarea materialului de folclor.

De aceia, cel mai bun mijloc pentru a culege material de folclor, este de a aduna un număr oarecare de oameni, sau să ne folosim de prilejul când ei sunt adunați la un loc; de preferință însă să fie bătrâni, — fără știință de carte și cari sunt de origine din acea localitate, nu veniți în acel sat din alte părți, și a întreba pe unul din ei!

Ceilalți ascultându-l povestind își vor aminti lucruri de mult uitate, și astfel se va culege un material bogat și curat.

3. -Povești de Crăciun Biblioteca pt. toți . . . . . 6 „

4. -Elena Farago -Din traista lui Moș Crăciun Ed. Cartea Românească . . . . . 30 „

5. Sadoveanu. M. -Vol. Cântecul Amintirii și Ți-aduci aminte . . . . .

Sezatoarea Iernii

1. Sandu Aldea -Doi călărași (vol. Pe drumul Bărăganului).

2. Fl. Cristescu -Cartea pentru copii.

3. Din Andersen și Tols-toi.

Sezatoarea Paștilor

1. Ap. Culea -Povești cu Domnul Isus Christos Ed. Casa Școalelor...

2. Nestor Urechla -Zămbetele Pământului Ed. Casa Școalelor. -Prohodul.

Sezatoarea Primaverii

1. -Povestea babei Dochia (Vlahuță: România pitorească)

2. -Mărțișor de M. Sadoveanu (Vol. Ți-aduci aminte)

3 -Povestea Florilor „I. Dragoslav (Ed. Casa Șc.)

4. -Din „Călătoria în Țara Basmelor” (Selma Lagerlof)

5. -Legende populare despre flori (Ghiocei Lăcrămioare, Brândușa, Cicoare, etc)

De ziua florilor (de cetit)

1. M. Sadoveanu -Cu ochii la cer (vol. Frunze în furtună). Cart. Românească.

2. M. Lungianu -Mucenicii Neamului (ed. Cartea Românească),

(va urma)

SPICUIRI

Elefanți cu lămpi în frunte și în coadă. — Pe străzile orașelor din India, se văd foarte mulți elefanți. Din pricina lor multe automobile se ciocnesc, unele chiar se răstoarnă. Pentru ca astfel de lucruri să nu se mai întâmple, autoritățile din orașul Colombo [India] au obligat pe stăpânii elefanților ca, în timpul nopții când merg pe străzi, să pună, ca și automobile, în fruntea lor câte o lampă sau chiar două lămpi, iar în coadă câte una deșie, în chipul acesta, automobilele vor ști să se ferească de ei și pacea va domni în ilitor între elefanți și automobile.

EXTRAS

depe procesul-verbal al cenzorilor băncii

De multe ori femeile sunt mai bune păstrătoare de tradițiuni; de aceea nu trebuie să ne ferim a le cerceta cu ocazia șezătorilor, obiceiurilor dela nunți, botezuri, înmormântări etc.

Ori și dela cine s'ar culege, însă nu trebuie uitată niciodată următoarele reguli:

a) A se indica numele, vârsta și starea civilă a povestitorului, cum și dacă știe sau nu carte;

b) A se indica numele satului, comunei și al județului unde e născut povestitorul, și a se stăruie pe lângă el, să spue dacă cele ce povestește le știe din copilărie sau le-a auzit pe urmă. În asemenea caz, se va căuta a afla originea celor povestite;

c) A culege toate variantele, fără a se preocupa dacă acelaș lucru e repetat de de mai multe ori;

d) A transcrie cuvintele întocmai cum le rostesc povestitorii, fără a le modifica întru nimic, chiar când s'ar părea că nu sună frumos, sau că nu exprimă exact cele ce voește să înțeleagă povestitorul. Pentru transcrierea sunetelor este de preferat ortografia fonetică, avându-se grijă a se arăta dela început, la ce sunet corespunde fiecare din literile sau semnele întrebuițate;

e) A se explica, pe cât mai mult posibil, fiecare cuvânt care nu e întrebuițat sau e puțin cunoscut în vorbirea zilnică, sau nu e întrebuițat în limba literară. Călăuză de limbă literară nouă ne servesc manualele copiilor de școală;

f) A face desemnul fiecărui obiect despre care e vorba. Acei cari au la îndemână aparate fotografice, vor fotografia diferite tipuri din localitate, diferite obiecte cari au importanță din punct de vedere artistic, precum; altfite de cămăși, diferite cusături și țesături, oale, și străchini zugrăvite, a diferitele lor forme, ouă încondeite, momente și lucruri din trecut, etc;

g) A se transcrie pe note --cine poate-- diferitele melodii cunoscute în acea localitate;

h) A nu culege cântece românești dela lăutari țigani sau de alt neam, ci numai dela aceia de aceeaș origină;

i) Dacă nu se poate obține un răspuns lămurit, e de preferat a nu scrie nimic asupra acelei chestiuni;

j) Cred că aceasta se știe mai mult ca toate, că trebuie a se scrie citeț. totdeauna numai pe o singură față și a pune la fiecare manuscris locul și data.

(va urma)

Astăzi 8 Noemvrie 1931, subsemnații cenzori ai „Băncii Corpului Didactic“, din jud. Caliacra, constatăm că în zilele de 4, 6, 7 și 8 Noemvrie 1931, controlând cu deamănuntul scriptele și averea băncii, am constatat cele ce urmează:

I. S'au făcut încasări în acest an, cu 975 recipise, în conturile:

Sold din 1930	Lei	53.464
Capital social	"	896.481
Taxe de înscriere	"	640
Depuneri spre fructificare	"	450.530
la vedere	"	55.671
Asociația Inv. Ct. crt.	"	170.808
Imprumuturi	"	2.738.934
Dobânzi și veneficii diverse	"	162.692
Dobânzi datorate din 1930	"	760
Imprimare	"	7.911
Total lei		4.537.891

S'au efectuat plăți cu un număr de 869 bonuri, în conturile:

Capital Social	Lei	197.653
Depuneri spre fructificare	"	284.962
la vedere	"	50.870
Asociația Inv. Ct. crt.	"	81.220
Imprimare	"	2.285
Imprumuturi	"	3.690.444
Salarii	"	70.000
Chelt. generale, jetoane și chelt. transp.	"	58.310
Dobânzi și bineficii diverse	"	150
Mobilier	"	43.230
Total lei		4.479.124

Soldul în numerar, în sumă de lei . . . . . 58.767 ne-a fost prezentat de d-l Gr. Bottea, locțiitor de casier în următoarele monede:

28 bancnote B. N. R. a 1000 lei	28.000
22 " " " " " 500 "	11.000
7 " " " " " 100 "	700
Monede metalice	19.067
Total lei	58.767

egal cu soldul arătat de recipise.

Registrele de cassă, le-am găsit — ca totdeauna — în cea mai perfectă ordine ținute, bine și la zi adunate.

În legătură cu cassa, D-l Gr. Bottea a îndeplinit reelemente, fără întrerupere, funcțiunea de grea răspundere și muncă, a casieriei, și ținând seamă că în tot acest timp, d-sa nu numai că a dat dovezi de neînălțat, afirmându-se ca un destoinic și neobosit casier, dar că, în greaua criza bănească prin care a trecut și banca noastră, din cauza neachitării la timp, a salariilor, a venit în ajutorul băncii procurându-i fonduri, grație cărora nu și-a întrerupt nici o clipă activitatea-i de efectivă ajutorare la timp a membrilor ei, — mai ales cu ocazia examenelor de definitivat și plecarea colegilor în vacanță, — iar pe de altă parte, D-sa fiind și membru al băncii, având și suficiente garanții materiale și morale, recomandăm Consiliului de ad-ție să chibzuiască dacă nu ar fi timpul ca provizoratul casieriei băncii noastre să înceteze, prin numirea ca titular a D-lui Bottea.

De altfel, cum D-sa este și secretar al Revizoratului școlar, unde își are și banca noastră sediul ei, și cum actualemente din cauza mulțimii operațiilor sale, casierul va trebui să nu lipsească niciodată dela sediu, D-l Bottea este, și din acest punct de vedere, cel mai indicat să îndeplinească, ca titular, funcțiunea pe care o îndeplinește până acum, ca delegat — cu învoirea Consiliului, — al Dlui P. Papazissu, casierul titular,

2. Consiliul de administrație s'a întrunit ori de câte ori interesele băncii au cerut-o și a dat dovezi de bună gospodărire a averii ce-i este încredințată. Nu există ce-

rere de împrumut făcută de vre'un societar, în vederile garanțiilor statuare, să nu fi fost, — mai curând ori mai târziu, — satisfăcută, întârzierile provenind totdeauna din cauza lipsei de numerar, provocată de neachitarea la timp a ordonanțelor băncii, în legătură strânsă cu salariile membrilor.

3. Contabilitatea, actele justificative, portofoliul și arhiva, le-am găsit totdeauna și cum nu se poate mai bine și la curent ținute de D-l Gh. Brânzan, contabilul băncii, care s'a identificat cu însuși ființa instituției noastre. Priceperea și sârguința acestui coleg, puse cu atât suflet la dispoziția intereselor băncii, sunt mai presus de orice apreciere.

4. Situația sumară pe ziua de 8 Noemvrie 1931, a băncii noastre este următoarea:

ACTIV	
Cassa	a) Numerar lei 58.767 b) Ord. neîncasate . 735.017 (șapte) 2.306.943 lei 793.784
Imprumuturi	sold lei în ordonanțe — 477.712 „ 1.829.231
Mobilier	„ 43.230
Dob. datorate	„ 990
Total lei	2.667.235

PASIV

Cap. social	vărsat lei 1.467.022	
în ordonanțe	223.600	lei 1.690.622
Taxe de înscriere	„	640
Dep. spre fruct.	„	427.174
Dob. și benef. div.	„	
din care s'au scăzut toate cheltuelile	„	127.160
Fond de rezervă	„	5.918
cultural	„	5.918
imobil	„	19.185
dob. datorate	„	1.750
dep. libere	„	9.561
Asoc. Inv. Ct. crt.	vârșăți 345.602	
în ord. 33.705		lei . . 379.307
Total		2.667.235

V. — Dacă ținem seamă că banca noastră nu a împlinit încă 2 ani de funcționare, că în vremea celei cumplite crize ce s'a abătut vre'o odată asupra omeni ea și-a continuat neîntrerupt operațiunile, nestingherind nimeni din cei ce și-au manifestat dorința de a și strânsumele depuse, gata oricând a fi ajutor real învățat mei din jud. Caliacra, susținându-și cu modestă, dar dreptățiță semeție, calea de necurmat progres, de ne tânjenită ascensiune, instituțiunea aceasta a noastră umililor dascăli primari din acest colț depărtat al țării ilustrează odată mai mult voința noastră hotărâtă știind ce vrem, știm bine și ceia ce putem, învedere încă tuturor — și fără puțință de contrazicere, — ca ceia propagăm, efectuăm, ceia ce îndemnăm pe alții, noi și șine practicăm, între vorba noastră și între fapta noastră nefiind nici o deosebire, oricât de neînsemnată.

Drept care am încheat acesta.

Cenzori | (ss) C. Dumitrache
(ss) B. Georgescu